

HANNU-PEKKA SAUKKONEN

TAPPAUS JUVONEN

© Hannu-Pekka Saukkonen
Kustantaja:BoD-Books on Demand
Helsinki, Suomi
Valmistaja:Bod-Books on Demand
Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-1901-5

TAPPAUS JUVONEN

1.

Esko Juvonen oli ollut jo yli kymmenen vuotta Kouvolan rikospoliisissa rikosylikonstaapelin virassa. Oikeastaan tämän tanakan 45-vuotiaan poikamiehen olisi pitänyt olla jo aikoja sitten komisarion tehtävissä, mutta huolimatta päällystökurssin suorittamisesta ja lakiopinnoista näin ei ollut käynyt. Juvonen oli jo antautunut ylenemisen suhteen. Vuosia sitten hän oli tehnyt kaikki vaaditut tehtävät hyvinkin sääntillisesti, onnistunut selvittämään koko lailla hankalakiakin juttuja ja ollut mielessään varma, että istuisi kohta sisätöissä komisariona. Vakansseja vapautui myös Kouvolasakin eläköitymisen vuoksi, mutta aina hänet sivuutettiin, syystä tai toisesta. Tämä oli aiheuttanut täydellisen leipääntymisen poliisityöhön. Töitä oli kuitenkin tehtävä, muutoin eläminen menisi vaikeaksi.

Tällä erää Juvonen painiskeli oudon väärennysjutun kimpussa. Juttu oli sikäli erikoinen, ettei syyllisestä

ollut mitään epäselvyyttä, mutta kun hän ei tunnustanut eikä riittävää näyttöä löytynyt, niin minkäs teit! Miestä oli kuulusteltu usean poliisin toimesta ainakin viiteen kertaan. Joka kerran mies oli saapunut kuulusteluun vapaalta jalalta kuuliaisesti ja ollut muutoinkin kuin malli oppilas koulussa, mutta kyseiseen väärennökseen hän suhtautui kuin hänelle täysin tuntemattomaan asiaan. Toisaalta taas miehen käsialanäyte näyte mätsäsi aivan sataprosenttisesti valtakirjan allekirjoitukseen. Valtakirjan avulla oli nostettu melkoinen summa perintörahoja kuolleen omaisen tilitä ja jotkut perijät olivat todella kuumana miehen suhteen. Usean henkilön toimesta oli osoitettu, että ko. mies oli varmasti kaiken takana. Juttu jurppi Juvosta todella syvältä! Kaihoillen hän muisti lukeneensa tarinoita muista maista, joissa poliisi saattoi käyttää koviakin keinoja tunnustuksen saamiseksi, mutta eihän täällä Suomessa.

Kuulustelutauolla Juvonen huomasi Kouvolan Sanomissa olevan jutun Porvoossa paljastuneesta kovan luokan huumejupakasta. Tässä tapauksessa oli loppunäytöksenä käyty Karhuryhmän ja kolmen huumerosvon välien tulitaistelu piiritystilanteen päätteeksi. Rosvoista kaksi oli saanut surmansa ja kolmas oli henkitoreissaan sairaalassa Porvoossa ja odotti siirtoa Meilahteen. Mielenkiintoista Juvosesta oli, että hän tunsu hyvin ne kaksi huumeepoliisin tutkijaa, jotka olivat saattaneet rosvot kiikkiin, Pentikäinen ja Salenius. Lehdessä oli myös maininta,

että rosvojen maahan tuottama valtava huume-erä oli edelleen kateissa. Juvonen herkutteli mielessään ajatuksella, että pääsisi kahden kesken jututtamaan ainoaa elossa olevaa rosvoa. Huumelastin katumyyntiarvon oletettiin olevan lähes miljoona euroa! Siltä istumalta Juvonen päätti ottaa yhteyttä Pentikäiseen sekä Saloniukseen.

Työpäivä oli taas päätöksessään ja Juvonen sulki nauhurin saneltuaan vakiotekstit nauhoituksen loppuun. Väärentäjä lähti edelleen tyytyväisenä poliisilaitokselta. Ei ollut Juvonen taaskaan onnistunut samaan minkäänlaista tunnustusta. Asia ei ollut edennyt pätkääkään eteenpäin, vaikka Juvonen oli sortunut jo suorastaan uhkailemaan miestä. Mies oli kehottanut rauhallisesti Juvosta miettimään, mitä uhkailusta saattaisi seurata, jos hän ottaisi lakimieheensä yhteyttä. Juvonen päätti poiketa Käsityöläiskadun Old Tom-pubissa parilla rauhoittavalla tuopilla. Oluella istuessaan hän soitti Pentikäiselle tiedustellen voitaisiinko tavata, vaikka tässä samaisessa pubissa. Saloniuskin olisi hyvä pyytää mukaan. Koska huumejutun päänäytös oli ohi tutkijoilla oli aikaa tavata vanha tuttu Kouvolasta. Tehtiin treffit seuraavaksi perjantaiksi.

Huumepoliisit tulivat Pentikäisen autolla vähän ennen sovittua aikaa Välikadun parkkialueelle, jolta oli todella lyhyt kävely Old Tomiin. Juvonen oli pitämässä pöytävarausta. Se oli todella tarpeen sillä publiin tuli väkeä jatkuvasti olihan kello jo 18.

- Terve mieheen eipä ole nähtykään ihan eilen! Salonius tervehti huomatessaan Juvosen hieman sivummalla olevan pöydän ääressä.

- Joo morjensta vaan molemmille, painakaa puuta! Kutsujana katson olevani velvollinen tarjoamaan ensimmäiset. Mitä saa olla?

- Jos minäkin sen yhden otan, aivan kotimaisen lagerin, ei ole merkillä väliä, tuumasi paikalle ehtinyt Pentikäinen.

- Minä voisin ottaa tumman brittiläisen stoutin, kai täällä sellaista saa? Pitää käyttää tilaisuus hyväksi, kun kerta tarjotaan!

Juvonen kävi noutamassa oluet tiskiltä ja istuutui pöydän ääreen.

- Mikäs miestä painaa kun meikäläisille soittelet, tiedusteli Pentikäinen. Siitähän on jo kuusi vuotta kun me Aaron kanssa siirryttiin huumepuolelle Lahteen täältä Kouvolasta eikä ole sen jälkeen samoissa jutuissa taisteltu?

- Luin alku viikolla siitä teidän jutun loppunäytöksestä Porvoossa. Siellähän oli oteltu oikein Villin Lännen tyyliin. Minkälainen keissi se oikein oli?

- No, aloitti Salonius, alkunhan se lähti ihan niin kuin pienemmätkin jutut. Lahdessa jäi yksi pikkudiileri kiinni meidän seurannassamme ja pääsimme se kautta pikkuhiljaa seuraamaan jälkiä ylöspäin. Viime lopuksi ihan näihin kolmeen maa-hantuojaan asti, jotka sitten päättivät myydä nahkansa aika kalliiseen hintaan.

- Sähköpostitietojen perusteella pojilla olikin aikamoinen lähetys päällään, jatkoi Pentikäinen.

Meidän nykyinen homma onkin yrittää löytää se lähetyk, ennen kuin se ehtii jakeluun. Siitä onkin tulossa varsinainen kilpajuoksu, nimittäin se alempi porras organisaatiossa on vähintäänkin kiinnostunut asiasta.

- Eikö alempi porras osallistunut saaliin piilottamiseen, maastokätköjen tekoon tai muuhun sellaiseen, Juvonen ihmetteli.

- Eivät tietävästi osallistuneet. Jututimme koko sen sarjan kavereita, joiden kautta juttu laukesi, mutta kaikki vanhoivat kuin yhdestä suusta olevansa tietämättömiä itse lähetyksestä. Pikkukonnat olivat aika katkeria isojen oharista. Heillä on nykyisin hommat jumissa, kun ei ole mitä myydä!

Juvonen huomasi seuraavansa kavereidensa kertoessa tapahtumasta, että he puhuivat tarkasti ja näyttivät vahtivan toistensa sanomisia, miksi? Pian puheet siirtyivät menneiden muisteluun oluiden voimasta, paitsi tietysti Pentikäinen joutui tyytymään kuskin roolin vuoksi pelkästään limonadi linjalle. Illan mittaan Juvonen yritti vielä vaivihkaa urkkia huumeporukan nimiä, mutta ei edes Saloni-us, useista oluista huolimatta, lipsauttanut yhtään nimeä! Seuraava päivä oli kaikille heille vapaa päivä, mutta siitä huolimatta Pentikäinen alkoi touhuta lähtöä takaisin Lahteen hyvissä ajoin.

2.

Asunolleen päästyään Juvonen päätti ottaa yömyssyksi viskiä. Seurakseen hän pani vanhanaikaiseen levysoittimeen soimaan klassista musiikkia. Vaikka hän ei ollutkaan mikään korkeasti koulutettu kulttuurifani, hän osasi kuunnella ja nauttia tunnettujen säveltäjien teoksista, erityisesti Wagnerista. Joskus joku hänen vieraistaan oli tokaissut levyn kannen nähdessään, että oletko natsi, kun Wagneria kuuntelet. Poliisina Juvonen oli hieman hätkähtänyt moista kysymystä, mutta unohtanut asian. Ei hän mielestään millään muotoa ollut mikään natsi! Juvonen paneutui mielessään käymäänsä keskusteluun virkaveljiensä kanssa ja alkuperäinen ajatus vain voimistui. Ainoa asia joka hätää hieman huolestutti, oli virkaveljien lyhytsanaisuus koko jutusta, sen vuoksihan hän oli heidät Kouvolaan kutsunut. Oliko isossa maailmassa, jota Lahti Kouvolaan nähden edusti, vallannut jonkinlainen epäluottamus jo poliisienkin kesken. Illan päätteeksi Juvonen päätti, että vaikka hänellä oli

kesken väärennys juttu, hän pyytäisi viikon verran virkavapaata. Hänelle oli kertynyt jo ylityövapaitakin usean päivän edestä, niin että kyllä päällikön pitäisi pyyntöön suostua.

Ylikomisario Juutilaisella oli maanantaina se huono päivä, kuten tavataan sanoa. Kun Juvonen ilmaantui ovensuuhun koputtelemaan, Juutilainen ei ollut aluksi huomaavinaanakaan, kääntyi sitten tuolissaan Juvoseen päin:

- Ja mitähän asiaa mahtaa olla?
 - Ajattelin pyytää keskiviikosta alkaen viikon mitaista vapaata, on noita ylitöitäkin kolmen päivän edestä ja jos saisi ”ommoo lommoo” vielä ensiviikon maanantaiksi ja tiistaiksi?
 - No mikäs perkele sinua nyt rupesi vaivaamaan? Sehän on auki vieläkin se väärennösjupakka!
 - Minulla olisi sukulaisten kanssa asioita hoidettava tuolla Lahden suunnalla ja onhan tässä vielä kolme päivää aikaa saada se väärentäjä nalkkiin!
- Juutilainen tutki kalenteriaan hieman tuskastuneena katsoen oliko jollekin muullekin luvattu vapaata, ei ollut merkintöjä sellaisesta.
- Yritä saada se kynänpäyttävä vidoin viimein nalkkiin, on helpompi päästä sitten vapaalle!

Juvonen kutsui väärentäjäkandidaatin iltapäiväksi käymään taas kerran Kouvolan poliisilaitoksella. Tapojensa mukaan miehellä oli aikaa ja hän saapui täsmällisesti kello 14. Juvonen saatteli miehen taas kerran kuulusteluhuoneeseen, luki nauhuriin

aloitustiedot ja nosti katseensa kuulusteltavaan.

- Jospa sitten taas aloitetaan. Viimeksi myönsitte nähneenne perinnönjakopaperin jossain yhteydessä, mutta kielsitte koskeneenne paperiin millään tavalla. Miten se on mahdollista ja missä näin tapahtui? Kielsitte myös tietäneenne sen koskevan juuri teitä koskevaa perintöä.

- Testamentin julkistamistilaisuudessa minä sen paperin näin, sitä tönittiin luennan jälkeen pitkin pöytää, mutta en henkilökohtaisesti siihen koskenut.

- Syytöshän koskeekin valtakirjaa, jolla perikunnan tililtä rahat on nostettu! Ei perinnönjakopaperissa ollut mitään erikoista, tilinumero ja summa tietenkin sieltä löytyivät.

Sitten se tapahtui, aivan yllättäen mies myönsikin allekirjoittaneensa valtakirjan omalle nimelleen ja käyneensä Nordeassa nostamassa rahat ja siirtäneensä ne saman tien omalle tililleen. Juvonen häkeltyi hieman ja pyysi miestä vielä toistamaan tunnustuksen. Juvonen kiitti miestä yhteistyöstä, aikaa oli mennytkin paljon mokomaan asiaan. Lisäksi hän kertoi jatkoseuraamuksista. Miehellä tulisi aikanaan kutsu käräjille ja siellä luettaisiin sitten asiaankuuluva tuomio asiakirjan väärennöksestä ja varojen kavalluksesta. Tuomio olisi näin ensikertalaiselle ehdonalaista.

Juvonen alkoi heti miehen mentyä, lähes myhäillen, purkamaan nauhoitusta raportin laadintaa varten.

Voiko poliisiin luottaa? Työhönsä leipääntynyt rikosylikonstaapeli Juvonen huomaa, että hänellä voisi olla mahdollisuus ratkaista loppuelämänsä ongelmat kerralla!

Alkaa armoton jahti miljoonan euron arvoisen huume-erästä. Kuvitteellinen tarina sijoittuu pääosin Kouvolaan, jossa Juvonen saa avukseen Ison Timon, jolla on ikimuistoinen kättelytapa.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi